

Sygn. akt I C 1082/13 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Krzysztof Stępniewski
Protokolant:	Sebastian Śliwiński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 marca 2014 r. w Legionowie

z powództwa (...) S.a.r.l.

przeciwko M. Ł.

roszczenia z umowy sprzedaży

powództwo oddala

Sygn. akt: I C 1082/13

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18.09.2013 r. powód (...) S.a.r.l. z siedzibą w L. wystąpił przeciwko M. Ł. o zapłatę kwoty 819,88 złotych z odsetkami ustawowymi oraz o zwrot kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie.

W dniu 21 czerwca 2013 roku Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2013 r., wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu, Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Legionowie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07 grudnia 2012 r. doszło do zawarcia pomiędzy (...) Sp. z o.o. a (...) S.A., zwanym dalej (...), umowy sprzedaży wierzytelności na podstawie której Sprzedający przeniósł na rzecz (...) Sp. z o.o. wierzytelności wymienione w załączniku nr 1 do umowy za cenę i na warunkach określonych w niniejszej umowie, a Kupujący oświadcza, że Wierzytelności te nabywa za Cenę i na warunkach określonych w Umowie. Do pozwu załączono dokumenty dokumentujące wierzytelność Sprzedającego wobec M. Ł..

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty przedstawione przez powoda.

Sąd, zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 § 1 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.).

Zatem powód powinien udowodnić okoliczności określone w art. 509 k.c. i art. 510 § 1 k.c. dotyczące elementów przedmiotowo istotnych umowy przelewu, jej ważności oraz skuteczności tej umowy.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Zgodnie z art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę (...).

Powód wskazał, iż na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności nabył od Sprzedającego prawa do wierzytelności wobec zdefiniowanych w umowie dłużników. Z załączonych przez powoda umów nie wynika jednak jakie wierzytelności, w jakiej wysokości i w stosunku do kogo zostały na ich podstawie zbyte. Na podstawie załączonych przez powoda dokumentów nie można stwierdzić, iż Sprzedający zawarł z pozwanym jakąkolwiek umowę.

Ponadto, podkreślenia wymaga, iż brak jest jakichkolwiek dowodów wskazujących na to, aby pośród zbytych wierzytelności znajdowała się również wierzytelność przysługująca Sprzedającemu w stosunku do strony pozwanej.

Równocześnie należy zauważyć, iż powód nie przedstawił żadnego dowodu wskazującego z jakiego konkretnie tytułu dochodzona jest przez niego kwota objęta pozwem.

Zważyć należy także, iż Powód nie wykazał, iżby w rzeczywistości nabył wierzytelność od (...). Sp. z o.o. Na powyższe przedstawił wyłącznie twierdzenie z dokumentu prywatnego zatytułowanego (...) (k. 70 i 70 verte), nie przedstawiając żadnej umowy, ani dowodu innej czynności prawnej, z której wynikałoby przeniesienia na rzecz powoda wierzytelności, o której mowa w pozwie.

Nadto, bardzo istotnym w sprawie niniejszej jest oznaczenie strony pozwanej. W pozwie, oraz w pismach procesowych, powód oznaczył stronę pozwaną jako (...), podczas gdy dokumentacja dołączona do pozwu opiewa na M. Ł.. Także pozwana, która stawiała się na rozprawę oświadczyła, iż nazywa się Ł., a nie Ł., okazując dowód osobisty (k.89). Tym samym więc, złe oznaczenie strony pozwanej powoduje, iż pozwana wskazana w pozwie i pismach procesowych powoda nie jest tożsama z osobą, na którą wystawiane były faktury załączone do pozwu. Przyjąć zatem należy, iż jest to zupełnie inna osoba.

Wobec zaś nie udowodnienia, iż powód miał wobec pozwanego wierzytelność wynikającą z umowy, nie mogło nastąpić skuteczne zbycie tej wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 510 § 1 k.c. przesłanką skutecznego przeniesienia wierzytelności na nabywcę jest istnienie tej wierzytelności i przysługiwanie tej wierzytelności zbywcy (nemo plus iuris in alium transfere potest quam ipse habet). Z powodu bezskuteczności umowy przelewu zawartej między Sprzedającym a pozwanym, nie nastąpił skutek w postaci przeniesienia wierzytelności – art. 510 § 1 k.c.

Mając powyższe na względzie, Sąd orzekł, jak w sentencji.